

Curriculum vitae de Cesare Segre

CESARE SEGRE. Verzuolo 1928. Es llicencià a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Torí el 1950. La seva carrera docent i investigadora començà a la Universitat de Trieste, de 1954 a 1956, per traslladar-se aquest darrer any a la Universitat de Pavia, on, des de 1960, és catedràtic de Filologia Romànica. En aquesta mateixa universitat, entre 1962 i 1967, tingué a càrrec seu l'ensenyament de la llengua i la literatura espanyoles. Ha estat professor visitant a les universitats de Manchester, Rio de Janeiro, Mèxic (UNAM); Lauro de Bossis Visiting Professor a la Universitat de Harvard, Fellow of the Council of the Humanities a la Universitat de Princeton i Chair of Italian Culture a la Universitat de Califòrnia a Berkeley. És doctor honoris causa per les universitats de Chicago, Ginebra, Torí i Granada.

És membre de l'Accademia dei Lincei, de l'Accademia della Crusca, de la Societ  Filologica Romana i de l'Accademia delle Scienze de Tor . Ha estat president, i ara és president honorari, de la International Association for Semiotic Studies i de la Societ  Rencesvals pour l' tude de l' pop e Romane.  s membre honorari de l'Asociación Hisp nica de Literatura Medieval i soci, entre d'altres institucions, de l'Institute of Romance Studie de Londres, de l'European Medieval Academy i de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Repassar l'obra de Cesare Segre implica recórrer el millor de la filologia i la teoria de la literatura del segle XX. La seva formació inicial ling stica i estilística i la seva sostinguda atenció per l'ecd ctica i la crítica textual es reflecteixen en treballs com l'edició dels poetes i prosistes italians del *Duecento*, els estudis sobre l'evolució de la sintaxi medieval, l'edició i anàlisi de la *Chanson de Roland*, dels *Lais* de Maria de França, del *Bestiaire d'Amour* de Richart de Fornival i, per sobre de tot, de l'obra de Ludovico Ariosto. Com es veu, les seves investigacions s'obren prest a les literatures de la resta d'Europa. Entre aquestes, Cesare Segre reserva contínuament un lloc de privilegi per a la cultura ib rica: l'Arcipreste de Hita, Don Juan Manuel, Rodríguez de Montalvo, Fernando de Rojas, Garcilaso de la Vega, Cervantes, Lope de Vega, Antonio Machado, Pedro Salinas, Jorge Guill n, Ernesto S bato, García M rquez, les *cantigas d'amigo*, Cam es, Pessoa, José Saramago, *Tirant lo Blanc...* són noms familiars als quals ha dedicat esforços. Ara està a punt d'aparèixer una recopilació dels seus assaigs sobre literatura espanyola. Conseq encia de tot això fou l'obtenció el 1990 del premi Juan Carlos I de l'Ambaixada d'Espanya a Roma pel millor article sobre el nostre país.

Però aquesta profunda mirada sobre llengües i literatures diverses condueix amb naturalitat a preguntar-se sobre el concepte mateix de text i a indagar en el terreny de la teoria i la crítica literàries. El recorregut de Cesare Segre, sempre en l'avantguarda dels moviments teòrics, destaca per la seva veu personal i antidogm tica davant qualsevol escola. Aix , algunes de les seves obres s'han convertit en punt de referència imprescindible per als filòlegs o teòrics de la literatura: *Lingua, stile e societ * (1963), *I segni e la crítica. Fra strutturalismo e semiologia* (1969), *Le strutture e il tempo* (1974), *Semiotica, storia e cultura* (1977), *Semiotica filologia* (1979), *Avviamento al analisi del testo letterario* (1985), totes traduïdes a l'espanyol i totes amb diverses reedicions.

Intel·lectual amb voluntat d'intervenció directa en la cultura del seu temps, ha mantingut una notable presència en els mitjans de comunicació a través de ressenyes i articles d'opinió (valgui com a exemple la seva pol mica amb Pier Paolo Passolini entre els anys 1965 i 1968). Obert sempre als problemes del món que l'envolta, no per atzar la seva autobiografia recent duu el títol *Per curiosit * (1999).